

नि० घादेशः षत्वम् । द्वारमतिक्रम्य स्थिते सावकाशे देशे
“तस्मिन्नन्नघर्षणे पश्यन् प्रघर्षणे सौधसन्नानः” इति भट्टिः ।
अन्नजठर अव्य० जठरस्य मध्यम् अव्ययी० । जठरस्य
मध्ये, उपचारात् तत्स्थकोष्ठे न० ।

अन्नजात त्रि० अन्नदेहमध्ये जातः । देहाभ्यन्तरजाते ।
अन्नजानु अव्य० जानुनोर्मध्यम् अव्ययी० । जानुनोर्मध्ये
“अन्नजानु शुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुखः । प्राङ् वा
ब्राह्मणे तोर्धेन द्विजो नित्यमुपसृष्टेदिति” या० “जानु-
नोर्मध्ये हस्तौ कृत्विति” रघु० ।

अन्नज्योतिस् न० अन्नगतं ज्योतिःप्रकाशकत्वात् चैतन्यम् ।
सर्वान्नर्यामिनि परब्रह्मरूपचैतन्ये तस्य सर्वान्नर्यामित्वा-
त्तथात्वम् ।

अन्नज्वलन न० अन्नः देहान्तरस्य ज्वलनम् । रोगकृते
देहान्नर्दाहे । अन्नःस्थो ज्वलनः । जठरानले पु० ।

अन्नर्द्धन न० अन्नर्द्धयते आधीयते मादकताऽनेन दध-
करणे ल्युट् । किणुप्रभृतौ मद्यबीजे ।

अन्नर्द्धशा स्त्री अन्नर्गता दशा आधिपत्यकालः । ज्योतिषोक्ते
महादशान्तर्गते ग्रहाणां स्वाधिपत्ययुक्तकालभेदे । दशा च
नानाविधा ताश्च दशाशब्दे वक्ष्यन्ते । तत्राष्टोत्तरीयदशा-
यामन्नर्द्धशाऽभिधीयते वक्ष्ये च तस्या एव प्रचलितत्वम् ।
“षट्सूर्यस्य दशा ज्ञेयाः शशिनोदश पञ्च च । अष्टावङ्गा-
रके ज्ञेया बुधे सप्तदश स्रुताः । शनैश्चरे दश प्रोक्ता
गुरोरेकानविंशतिः । राहोर्द्वादश वर्षाणि भृगोरप्येक-
विंशतिः” रित्युपक्रमस्य सत्याचार्यः “कृत्तिकादित्ये सूर्यः
सोमो रौद्रचतुष्टये । मघादितित्ये भौमो बुधो हस्त-
चतुष्टये ॥ अनुराधातये सौरिर्गुरुःपूर्वाचतुष्टये ।
धनिष्ठातित्ये राहुः शेषे शुक्रःप्रकीर्तितः ॥ सूर्योप-
प्लवभौमार्किर्दशातिकष्टदा नृणाम् । गुरुश्चन्द्रशुक्राणां
यथेष्मिन्फलप्रदा” ॥ अन्नर्द्धशाज्ञानं यथा । “खद-
शाभिर्दशां हत्वा नवभिर्भागमाहरेत् । लब्धा मासास्तु
तच्छेषं पूरयित्वा तु विंशता ॥ अङ्कैर्हत्वा दिनं लभ्यं
तच्छेषे षष्टिपूरिते । नवभिश्च हृते लब्धा ज्ञेया दण्डा-
स्तदन्तरे ॥ रवेः षड्वर्षमध्ये तु वेदा ४ मासा रवेर्निजाः ।
चन्द्रस्य दश मासाश्च दिग्दिनं पञ्चमासकाः । कुजस्य,
ज्ञस्य रुद्रास्तु मासा दिग्द्विषाः, शनेः । ऋतुमासाद्यु विंशच्च
गुरोर्द्विषाद्युविंशतिः । राहोर्मासाष्टकं ज्ञेयं ऋगोर्वर्षस्तु
मासकौ एवं ग्रहाणामन्येषामूह्यार्श्ववान्तरादयः । यदुग्रह-
स्यान्तरे यस्तु यत्संख्यकालमाप्तवान् । तत्संख्यं स्यान्तरे

तस्मै सदद्यादिति निश्चयः । स्यान्तरे ग्रहणे स्वांशं स्वांशेन
पूरयेत् सदा इति” ज्यो०त० । विंशोत्तरीये तु । आचं
कुराजीशुबुकेशुपूर्वां वज्रादितो भात् क्रमशस्त्रिवारम् । मानं
रसायानगदन्निचन्द्रकावाङ्गचन्द्राद्विरसाद्विंशता” इत्युक्तेः
कृत्तिकादिक्रमेण रव्यादीनां त्रिवारं रसादिमिता वर्षा
महादशा । यथा कृत्तिकायां जातौ रवेः षट् वर्षाः, रोहि-
ण्यां जातौ चन्द्रस्य १० वर्षाः, ऋगे, कुजस्य ७ वर्षाः,
आर्द्रायां राहोः १८ वर्षाः, पुनर्वसौ जीवस्य
१६ वर्षाः, पुष्ये जातौ शनेः १६ वर्षाः, अश्लेषायां बुधस्य
१७ वर्षाः, मघायां केतोः ७ वर्षाः, पूर्वफाल्गुन्यां
जातस्य शुक्रस्य २० वर्षाः, एवमुत्तरफाल्गुन्यादिषु नवसु
उत्तराषाढादिषु नवसु च रव्यादीनां यथाक्रमं षड्दादि-
वर्षाः । तदन्नर्द्धशा तु “खदशाभिर्दशां हत्वा वसुभिर्भाग-
माहरेदिति” विशेषः । ततश्च उभयोर्दशयोरनुपाते-
नान्नर्द्धशामानसुक्ष्मेयम् यथा यदि १०८ वर्षैः ६
वर्षाः तदा ६ वर्षैः किमिति इत्यादिक्रमेण त्रैराशिकेन
तत्तन्मानम् एवं १२० वर्षैः यदि ६ वर्षाः तदा ६ वर्षैः
किमित्यादिक्रमेण त्रैराशिकेन तत्तन्मानसिद्धिः । एवं
योगिन्यादिदशायामपि अन्नर्द्धशामानसुक्ष्मेयम् ।

अन्नर्द्धशाह अव्य० दशाहस्य मध्यम् अव्ययी० । दशाहा-
भ्यन्तरे “अन्नर्द्धशाहे स्याताञ्चेत् पुनर्मरणजन्मनी” इति
मनुः दशाहपदं स्वसंजात्युक्ताशौचदिनपरम् ।

अन्नर्द्धहन न० अन्नरभ्यन्तरे दहनम् । रोगकृते देहाभ्य-
न्तरदाहे । अन्नःस्थः दहनः । जठरानले पु० ।

अन्नर्दाह पु० अन्नमध्ये दाहः । देहाभ्यन्तरनामे ।

अन्नर्दुष्ट त्रि० अन्नः अन्नकरणे दुष्टः । दुष्टान्नःकरणे ।

अन्नर्द्वार न० अन्नगतं द्वारम् । गृहमध्यस्थे गुप्तद्वारे । जाल-
द्वारे क्षीरस्वामी (खिड्की) द्वारे श्वरः ।

अन्नर्द्धा स्त्री अन्नरुधा स्त्रियां भावेऽङ् । अन्नर्द्धाने तिरो-
धाने “अन्नर्द्धासुपययुर्दुत्पलावलीषु” इति माघः ।

अन्नर्द्धान न० अन्नरुधा-ल्युट् । तिरोधाने दृश्यपदार्थस्य
दर्शनायोग्यस्थाने स्थितौ, सन्यादीनां शरीरत्यागे च ।
“अन्नर्द्धानं गते रामेइति” रामायणम् ।

अन्नर्द्धि पु० अन्नरुधा-कि । आच्छादने, व्यवधाने, अन्न-
धाने च “अन्नर्द्धौ येनादर्शनमिच्छति” पा० ।

अन्नर्द्धनगर न० नगरस्य मध्यम् अव्ययी० । नगरमध्ये
अन्नःस्थं नगरम् कर्म० । अन्नःपुरे । “दशाननान्नर्द्धनं
ददशैति” रामा० ।